

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-223/14
Tecom Mican SL
a
José Arias Domínguez

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia nº 7 de Las Palmas de Gran Canaria)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností — Pojem ‚mimosúdna písomnosť‘ — Súkromná písomnosť — Cezhraničný dosah — Fungovanie vnútorného trhu“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2015

- Súdna spolupráca v občianskych veciach — Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností — Nariadenie č. 1393/2007 — Mimosúdna písomnosť — Pojem — Autonómny výklad*
(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1393/2007, článok 16)
- Súdna spolupráca v občianskych veciach — Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností — Nariadenie č. 1393/2007 — Mimosúdna písomnosť — Pojem — Súkromná písomnosť, ktorá sa musí formálne doručiť svojmu príjemcovi s bydliskom alebo sídlom v cudzine na účely uplatnenia, preukázania alebo zachovania práva alebo právneho nároku v občianskej alebo obchodnej veci — Zahŕnutie*
(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1393/2007, článok 16)
- Súdna spolupráca v občianskych veciach — Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností — Nariadenie č. 1393/2007 — Doručenie alebo oznámenie mimosúdnej písomnosti v súlade so spôsobom zavedeným nariadením, po prvom doručení alebo oznámení tohto aktu — Prípustnosť*
(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1393/2007)
- Súdna spolupráca v občianskych veciach — Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností — Nariadenie č. 1393/2007 — Mimosúdna písomnosť — Splnenie podmienok uplatnenia článku 16 uvedeného nariadenia — Povinnosť preveriť v každom jednotlivom prípade cezhraničný dosah doručenia alebo oznámenia mimosúdnej písomnosti a jeho nevyhnutnosť pre riadne fungovanie vnútorného trhu — Neexistencia*
(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1393/2007, článok 16)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 32)

2. Článok 16 nariadenia č. 1393/2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch a o zrušení nariadenia č. 1348/2000 treba vykladať v tom zmysle, že pojem „mimosúdna písomnosť“ uvedený v tomto článku zahŕňa nielen dokumenty vyhotovené alebo osvedčené orgánom verejnej moci alebo úradnou osobou, ale tiež súkromné písomnosti, ktorých úradné doručenie ich adresátovi s bydliskom alebo sídlom v cudzine je nevyhnutné na uplatnenie, preukázanie alebo zachovanie práva alebo právneho nároku v občianskej alebo obchodnej veci.

Pri absencii spresnení v znení samotného článku 16 nariadenia č. 1393/2007 treba na určenie rozsahu uvedeného pojmu zohľadniť kontext uvedeného článku 16 a ciele, ktoré toto nariadenie sleduje, a prípadne aj vývoj tejto právnej úpravy.

Pokiaľ ide o kontext, nariadenie č. 1393/2007 prijaté na základe článku 61 písm. c) ES stanovuje, ako sa to uvádza v jeho odôvodnení 1, mechanizmus doručovania súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach určených na doručenie medzi členskými štátmi s cieľom rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

V tejto súvislosti podľa odôvodnenia 2 tohto nariadenia má toto nariadenie za cieľ zlepšiť a zrýchliť odosielanie súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach určených na doručenie medzi členskými štátmi s cieľom posilniť riadne fungovanie vnútorného trhu.

Preto vzhľadom na legislatívny vývoj nariadenia č. 1393/2007 a konkrétnejšie v kontexte vývoja v oblasti súdnej spolupráce v občianskych veciach, do ktorého toto nariadenie patrí, treba pojem „mimosúdna písomnosť“ v zmysle článku 16 tohto nariadenia vykladať tak, že zahŕňa dokumenty vyhotovené alebo osvedčené orgánom verejnej moci alebo úradnou osobou a súčasne aj súkromné písomnosti, ktorých úradné doručenie ich adresátovi s bydliskom alebo sídlom v cudzine je nevyhnutné na uplatnenie, preukázanie alebo zachovanie práva alebo právneho nároku v občianskej alebo obchodnej veci.

Cezhraničné doručovanie takýchto súkromných písomností prostredníctvom mechanizmu odosielania a doručovania stanoveného nariadením č. 1393/2007 tiež prispieva k posilňovaniu riadneho fungovania vnútorného trhu v oblasti spolupráce v občianskych a obchodných veciach a prispieva k postupnému vytváraniu priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii.

(pozri body 35 – 38, 44 – 46, bod 1 výroku)

3. Nariadenie č. 1393/2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch a o zrušení nariadenia č. 1348/2000 treba vykladať v tom zmysle, že doručenie mimosúdnej písomnosti v súlade s postupmi stanovenými týmto nariadením je prípustné, hoci žalobca už vykonal prvé doručenie tejto písomnosti prostredníctvom spôsobu odosielania, ktorý uvedenému nariadeniu neupravuje, alebo iným zo spôsobov odosielania, ktoré toto nariadenie zaviedlo.

Pokiaľ ide v prvom rade o prípad, keď žalobca vykonal prvé doručenie alebo oznámenie podľa postupov, ktoré nariadenie č. 1393/2007 neupravuje, stanovuje len dve okolnosti, pri ktorých je doručenie písomnosti medzi členskými štátmi vyňaté z jeho pôsobnosti a nemožno ho vykonať prostriedkami, ktoré zavádza, a to po prvé, ak je bydlisko alebo obvyklý pobyt osoby, ktorej je písomnosť určená, neznáme, a po druhé, ak táto osoba určila splnomocneného zástupcu v štáte, v ktorom prebieha súdne konanie. Uvedené nariadenie teda neuvádza žiadnu inú výnimku pre používanie prostriedkov stanovených na doručovanie mimosúdnej písomnosti medzi členskými štátmi za predpokladu, keď žalobca už skôr doručil alebo oznámil tú istú písomnosť prostredníctvom iného spôsobu odoslania, než sú spôsoby stanovené týmto nariadením.

Pokiaľ ide v druhom rade o dôsledky spojené s takým prípadom, keď žalobca mal vykonať prvé doručenie alebo oznámenie v súlade s postupmi stanovenými nariadením č. 1393/2007, treba poznamenať, že toto nariadenie uvádza taxatívnym spôsobom rôzne prostriedky odoslania, ktoré sa uplatňujú na doručenie alebo oznámenie mimosúdnych písomností podľa jeho článku 16. Toto nariadenie však nezavádza hierarchiu medzi rôznymi spôsobmi doručovania, ktoré zaviedlo. Okrem toho s cieľom zaručiť rýchle vykonanie cezhraničného doručenia predmetných písomností uvedené nariadenie neudeluje odosielajúcim orgánom alebo prijímajúcim orgánom, ani diplomatickým zástupcom alebo konzulárnym úradníkom, ani ministerským úradníkom či iným príslušným osobám prijímajúceho štátu úlohu skúmať vhodnosť alebo relevantnosť dôvodov, pre ktoré žalobca pristúpil k doručovaniu písomnosti prostredníctvom stanovených doručovacích prostriedkov. Z toho vyplýva, že v oblasti doručovania mimosúdnej písomnosti si žalobca môže vybrať nielen jeden alebo druhý spôsob doručovania stanovený nariadením č. 1393/2007, ale môže tiež využiť súčasne alebo postupne za sebou oba alebo viacej týchto spôsobov doručovania, ktoré považuje vzhľadom na okolnosti danej veci za najvhodnejšie a najprimeranejšie.

(pozri body 49, 51, 52, 54, 57 – 59, 61, bod 2 výroku)

4. Článok 16 nariadenia č. 1348/2000 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch a o zrušení nariadenia č. 1348/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ sú splnené podmienky uplatnenia tohto článku, nie je potrebné overiť v každom jednotlivom prípade, či doručenie mimosúdnej písomnosti má cezhraničný dosah a je potrebné na riadne fungovanie vnútorného trhu.

Pokiaľ ide po prvé o cezhraničný dosah, nariadenie č. 1393/2007 je opatrením, ktoré podľa znenia článku 61 písm. c) ES a článku 65 ES patrí do oblasti súdnej spolupráce v občianskych veciach práve s takýmto cezhraničným prvkom.

Článok 1 ods. 1 uvedeného nariadenia preto výslovne uvádza, že s výhradou vylúčených oblastí sa toto nariadenie uplatní v občianskych a obchodných veciach, keď sa má odoslať súdna alebo mimosúdna písomnosť „z jedného členského štátu do iného“, aby sa tam doručila.

Z tohto dôvodu, keďže cezhraničný dosah doručenia súdnej alebo mimosúdnej písomnosti predstavuje objektívnu podmienku uplatniteľnosti nariadenia č. 1393/2007, treba ju považovať za nevyhnutne splnenú vždy, keď doručenie takej písomnosti patrí do pôsobnosti tohto nariadenia, pričom sa musí vykonať v súlade so systémom, ktorý toto nariadenie stanovuje.

Pokiaľ ide po druhé o riadne fungovanie vnútorného trhu, predstavuje, ako to vyplýva z odôvodnenia 2 nariadenia č. 1393/2007, hlavný cieľ mechanizmu doručovania, ktoré toto nariadenie stanovuje.

V tomto kontexte, keďže všetky prostriedky odosielania súdnych a mimosúdnych písomností, ktoré stanovuje uvedené nariadenie, boli výslovne zavedené na dosiahnutie tohto cieľa, možno sa legitímne domnievať, že ak sú splnené podmienky uplatnenia týchto prostriedkov, doručenie takých písomností nevyhnutne prispieva k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu.

(pozri body 63 – 67, 69, bod 3 výroku)